

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- 1) Razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. septembra 2005 v zadevi T-306/01.
- 2) Za nično razglasi uredbo (ES) št. 881/2002.
- 3) Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov postopka pred Sodiščem prve stopnje in stroškov postopka pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki zatrjujeta, da je Sodišče prve stopnje napačno razglasilo, da je Svet na podlagi členov 60 ES, 301 ES in 308 ES lahko sprejel Uredbo (ES) št. 881/2002. Poleg tega navaja naslednje trditve.

Sodišče prve stopnje je neutemeljeno štelo, da je Uredba (ES) št. 881/2002 splošno veljavna, kot to zahteva člen 249 ES.

Sodišče prve stopnje je storilo napako, ko se je pri presoji kršitev temeljnih pravic tožečih strank omejilo na vprašanje, ali je bila resolucija Varnostnega sveta v skladu s temeljnimi načeli mednarodnega prava, ki so del *ius cogens*. Sodišče prve stopnje ni preučilo, ali je bila Uredba veljavna v skladu s skupnostnim pravom ali če je bila uporaba resolucije v skladu z nacionalnimi in skupnostnimi predpisi.

Pritožba Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos y Antonio Parras Rosa zoper sklep Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (tretji senat) z dne 8. septembra 2005 v združenih zadevah od T-295/04 do T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martíneza Benito García Burgos y Antonio Parras Rosa proti Svetu Evropske unije, vložena dne 25. novembra 2005

(Zadeva C-418/05 P)

(2006/C 48/24)

(Jezik postopka: španščina)

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos y Antonio Parras Rosa, ki jih zastopa J.F. Vázquez Medina,

abogado, so dne 25. novembra 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložili pritožbo zoper sklep Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (tretji senat) z dne 8. septembra 2005 v združenih zadevah T-295/04 do T-297/04, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristobal Gallego Martínez, Benito García Burgos y Antonio Parras Rosa proti Svetu Evropske unije.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. Sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. septembra 2005 zaradi kršitve prava Skupnosti — člena 173 PES v celoti razveljavi.
2. V celoti po temelju ugotovi predlogom preloženim na prvi stopnji, ker so v skladu s pravnim redom Skupnosti.
3. Toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

— Kršitev člena 173 PES

Tožeče stranke trdijo, da so aktivno legitimirane za vložitev ničnostnih tožb, ker se od ostalih pridelovalcev oljčnega olja jasno in popolnoma razlikujejo zaradi individualiziranega pravnega položaja.

Vsi so lastniki oljčnih nasadov, posajenih leta 1998, in vsi so v tržnem letu 1999 proizvedli 0 kg oliv, kar so okoliščine, ki so lastne samo njim in jih razlikujejo od ostalega sektorja pridelave olja.

Pritožba Ricosmos BV zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi Ricosmos BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-53/02, vložena dne 28. novembra 2005

(Zadeva C-420/05 P)

(2006/C 48/25)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Ricosmos BV, ki jo zastopata J. J. M. Hertoghs in J. H. Peek, odvetniška pisarna Hertoghs advocatenbelastingkundigen, Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Nizozemska, je dne 28. novembra 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 13. septembra 2005 v zadevi Ricosmos BV proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-53/02.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- to pritožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. septembra 2005;
- ugotovi prvostopenjskemu predlogu za razglasitev ničnosti Odločbe REM 09/00 Komisije z dne 16. novembra 2001, s katero je bilo ugotovljeno, da odpust uvoznih dajatev v korist pritožnice ni upravičen;
- ali, podredno, zadevo vrne Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopkov tako na Sodišču kot tudi na Sodišču prve stopnje.

obračun carin zapadel, ni pripisalo nobenega pomena, ali pa je bil ta premajhen.

4. Končno je ugotovitev dejstev Sodišča prve stopnje, ki so podlaga pravnemu sporu, delno nepravilna ali v vsakem primeru nepopolna.

(¹) Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji, vložena dne 28. novembra 2005

(Zadeva C-422/05)

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

(2006/C 48/26)

V podporo svoji pritožbi zoper zgoraj navedeno sodbo pritožnica navaja:

(Jezik postopka: francoščina)

1. Sodišče prve stopnje je izhajalo iz nepravilne, v vsakem primeru pa preozke razlage predvsem členov od 905 do 909 Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti (¹), kar zadeva postopek za povračilo in/ali odpust carin. Temeljno načelo pravne varnosti zahteva namreč, da je pravni položaj Ricosmos v konkretnem primeru predvidljiv. To pa v tem primeru, glede na zanjo nepredvidljiva podaljševanja postopka, ni bilo tako. Sodišče prve stopnje je pri tem poleg tega nepravilno izhajalo iz preveč omejenega razumevanja pravice do obrambe, na podlagi preozke razlage pravice do pravočasnega in popolnega dostopa do dokumentov (tako do dokumentov nacionalnih carinskih organov kot tudi do dokumentov Komisije).
2. Odločitev Sodišča prve stopnje poleg tega ni v skladu s pravom Skupnosti. Načelo pravne varnosti prav tako zahteva, da so merila za ugotavljanje odsotnosti očitne malomarnosti jasna in nedvoumna. Prav zaradi relativne elastičnosti pojma očitne malomarnosti bi bilo treba ta merila načeloma razlagati zaključeno in omejevalno. Malomarnost bi morala biti očitna in bistvena in hkrati kavzalno sorazmerna z ugotovljenim posebnim položajem. Pri tem Sodišče prve stopnje v tem primeru po eni strani ni pripisalo nobenega ali premajhen pomen kompleksnosti ureditve in relativni profesionalni izkušnji pritožnice, po drugi strani pa nepravilno razlagalo ali v vsakem primeru preveč formalistično obravnavalo celo vrsto njenih obveznosti.
3. Poleg tega je Komisija kršila načelo sorazmernosti in Sodišče prve stopnje novim dejstvom, iz katerih izhaja, da je

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Frank Benyon in Mikko Huttunen, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je 28. novembra 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Belgiji.

Komisija Evropskih skupnosti predlaga Sodišču, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Belgija s sprejetjem kraljevega odloka z dne 14. aprila 2002, ki ureja nočne leto določenih civilnih podzvočnih reaktivnih letal, ni izpolnila obveznosti iz Direktive (ES) 2002/30 (¹) in drugega odstavka člena 10 Pogodbe, v povezavi s tretjim odstavkom člena 249 Pogodbe;
2. Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V določbah odloka so navedeni tipi letal, katerih obratovanje na belgijskih letališčih v času med 23. in 6. uro ni dovoljeno. Kraljevi odlok za določitev stopnje dovoljenega hrupa uporablja pristop, ki se razlikuje od tistega iz Direktive 2002/30/ES, na kateri temelji postopek za izdajo certifikata. Ta pristop ustreza pristopu iz Uredbe (EGS) 925/1999, ki je bila z Direktivo 2002/30/ES že razveljavljena.